

آموزش جامع پرورش مرغ تخمگذار

در سری مقالاتی می‌خواهیم به موضوع پرورش مرغ تخمگذار بپردازیم. در آموزش جامع پرورش مرغ تخمگذار به موضوعات مختلفی خواهیم پرداخت که شامل، مشخصات عمومی مرغ تخمگذار، تاسیسات و تجهیزات نگهداری مرغ تخمگذار، مدیریت پرورش مرغ تخمگذار، مدیریت تولید تخم مرغ، بیماری‌ها و عوامل خطر ساز مرغ تخمگذار، تغذیه مرغ تخمگذار و ... می‌باشد. با ما در این سری آموزشی همراه باشید در انتهای مطلب می‌توانید بخش‌های دیگر این سری آموزش را مطالعه فرمایید.

مشخصات عمومی در پرورش مرغ تخمگذار

مرغ‌های تخمگذار از منشا مرغ‌های لگه‌ورن هستند. امروزه هیبریدهای تجاری متعددی که در جهان مطرح است از همین منشا می‌باشند

و مشهورترین آن‌ها عبارتند از های لاین هایسکس، بایکوک شیوز بوونز که ممکن است هر یک از هیبریدها سفید و یا قهوه‌ای باشند.

از خصوصیات کلی این مرغ‌ها در مقایسه با مرغ‌های گوشتی می‌توان به وزن سبک و استعداد تولید تخم مرغ زیاد در طول دوره تولید اشاره کرد.

معمولاً مرغ‌های تخمگذار دارای بدنی کشیده و گردنی باریک و بلند، پاهای ظریف، تاج و ریش قرمز فاصله سه انگشتی میان دو استخوان

در ناحیه کلوآک بوده و قادرند در یک دوره تولید بیش از 250 عدد تخم مرغ تولید نمایند.

طول دوره پرورش مرغ تخمگذار و رشد جوجه‌های تخمگذار 20 هفته (حدوداً 5 ماه) است.

پس از آن، دوره تولید مرغ‌های حاصله شروع می‌شود.

پس از گذشت 12-13 ماه تولید در سن 18 ماهگی در صورت اقتصادی بودن (قیمت مناسب با تخم مرغ) تولک‌ه برده شده و در صورت عدم بازار مناسب، گله حذف می‌شود.

دوره پرورش مرغ تخمگذار

دوره پرورش مرغ تخمگذار از یک روزگی تا 3 ماهگی را پرورش پولت می‌گویند و نیمچه تخمگذار (پولت) را که حدوداً 90-100 روزه شد

به سالنهای تولید که دارای قفسی‌های مرغ تخمگذار است، منتقل می‌کنند.

امروزه در پرورش نیمچه‌های تخمگذار نسبت به دهه قبل تغییراتی به وجود آمده و برنامه‌های پرورش دگرگون شده است.

در گذشته، برخی کارشناسان عقیده داشتند که باید زمان بلوغ جنسی را در نیمچه‌های تخمگذار به تاخیر انداخت تا پیشرفتی

در اندازه تخم مرغ حاصل شود ولی امروزه این نظریه اعتبار چندانی ندارد.

در مقایسه با تولید مرغ‌ها در ده پیش، در حال حاضر حداقل دو هفته زودتر به سطح 50 درصد خود می‌رسند.

همچنین دستیابی به حداکثر تولید دو تا سه هفته زودتر میسر بوده و تا سن 72 هفتگی حداقل 10 تخم مرغ بیشتر تولید می شود.

در طی چند سال گذشته نه تنها میزان تخم مرغ افزایش یافته، بلکه تخم مرغ ها نیز بزرگتر شده اند.

همچنین در مقابل تولید هر واحد از وزن تخم مرغ، خوراک کمتری مورد نیاز می باشد.

علاقه مندان به دستگاه جوجه کشی میتوانند صفحه فروشگاه شرکت را مشاهده نمایند.

[ویدیو در آپارات | ویدیو در یوتیوب](#)

نوک چینی پرورش مرغ تخمگذار

امروزه مشخص شده است که عوامل متعددی در میزان رشد و نمو نیمچه های تخمگذار موثر می باشند عوامل محیطی مانند

وضعیت هوا، کیفیت آبه نور، تراکم پرندگان و حرارت سالن بر وضعیت بهداشتی و رشد نیمچه های تخمگذار تاثیر دارند.

بکارگیری برخی روش ها در مدیریت پرورش نیمچه های تخمگذار اثر معنی داری بر وزن بدن آنها دارد برای کاهش میزان نوک زدن

به پرها و انگشتان و تقلیلی شیوع بیماری مارک، لازم است که نیمچه های تخمگذار در سن 7 تا 10 روزگی

تحت برنامه نوک چینی قرار گیرند.

در صورت نیاز باید نوک چینی را قبل از سن 10 هفتگی تکرار نمود تا از تاثیر آن بر وزن بدن به هنگام انتقال

به جایگاه مرغ های تخمگذار کاهش یابد.

توصیه می شود که در طی دوره پرورش نیمچه های تخمگذار برنامه نوردهی با کاهش تدریجی به اجرا درآید.

زیرا به این ترتیب در اوایل مرحله بحرانی و تعیین کننده نیمچه ها فرصت بیشتری برای غذا خوردن خواهند یافت.

می شود که در طی شش هفته طول دوره نوردهی در روز به حداقل میزان خود برسد و تا زمان شروع تخمگذاری

در همین حد باقی بماند.

به احتمال زیاد خوراک نیز یکی از مهمترین عوامل موثر بر رشد و نمو نیمچه های تخمگذار است.

در این مورد مانند روالی که در مورد اکثریت مرغ های مادر اجرا می شود، قابل توصیه است که برنامه غذایی آن ها

شامل یک جیره آغازین، جیره رشد اولی جیره رشد دوم و جیره پیش از تخمگذاری باشد.

مدیریت پرورش مرغ تخمگذار

بستر مرغ تخمگذار

جوجه ها اغلب روی کف های پوشیده با 5 تا 10 سانتی متر از مواد بستری جدید و تازه، دوره پرورش خود را آغاز می کنند.

قبل از گاز دادن باید بستر را روی کف آشیانه پهن کرد و تمام تجهیزات تمیز و ضد عفونی شده را روی بستر قرار داد. چندین نوع مواد بستری به طور موفقیت آمیز می توانند مورد استفاده قرار گیرند.

تراشه های چوب و پوسته های برنج ترجیح داده می شوند.

اما گاه چاپر شده پوسته های بادام زمینی، خاک اره و مواد دیگر نیز گاهی اوقات به کار می روند. مواد بستری باید عاری از مواد شیمیایی، عوامل بیماری زا یا دیگر عوامل آلودگی باشند و نباید خیلی گرد و خاک داشته باشند.

موادی که جاذب هستند و درجه عایق بودن بالایی دارند، ترجیح داده می شوند.

به شرطی که گله قبلی مشکلات مربوط به سلامت یا مرگ و میر غیر عادی را تجربه نکرده باشد می توان از بستر استفاده مجدد نمود.

نکاتی درباره پرورش مرغ

قسمت های خیس یا کپک شده باید برداشته شوند و مواد بستری جدید در صورت نیاز افزوده شوند. با تهیه درست می توان بستر را در وضعیت خوبی نگه داشت.

اگر کپک شدن بستر شروع شده است، آن قسمت باید برداشته شود یا اینکه بستر زیر و رو شود.

برای اجتناب از تشکیل کپک بستر، آبخوری ها اغلب در فواصل مکرر جا به جا می شوند.

@Eskandari_EIG

Eskandari_EIG

www.chicken-device.ir

بستر خوب در پرورش مرغ تخمگذار

مشخصات یک بستر خوب در پرورش مرغ تخمگذار

1. یک بستر خوب باید دارای خصوصیات ذیل باشد.
2. وزن آن سبک باشد.
3. اندازه ذرات آن سبک باشد.
4. دارای قابلیت جذاب بالایی باشد و سریعاً خشک شود.
5. نرم و قابل فشرده شدن باشد و قابلیت انتقال حرارتی آن پایین باشد.
6. دارای حداقلی خاصیت جذب رطوبت باشد.
7. ارزان باشد.
8. به عنوان کود قابل فروشی باشد.

خصوصیات فیزیکی بستر بسیار حائز اهمیت هستند.

جنبه های کلیدی مدیریت بستر عبارت انداز کنترل کیفیت، رطوبت، گرد و غبار تولید آمونیا که حالت کپکی شدن (چسبیدن مواد بستری در اثر رطوبت زیاد و یا مدفوع طیور و به صورت تکه های سخت در آمدن را Caking می گویند)، ضخامت مواد بستری و تکثیر قارچی.

حداقل استانداردهای مواد بستر در پرورش مرغ تخمگذار

الف) مواد بستری

1. نباید به ایجاد سطوح آلوده به خاک یا نمناک که علت مشکلات تنفسی یا دیگر مسائل مربوط به سلامت است منجر شوند.

2. نباید دارای عوامل سمی و قارچ هایی که موجب با مشکلات تنفسی و دیگر مشکلات مربوط به سلامت می شوند باشند.

ب) کف آشیانه جوجه ها باید به طور کامل با مواد بستری پوشیده شود.

حداقل عمقی مطلوب مواد بستری هم بستگی به انتخاب مواد بستری دارد.

ج) باید توجه نمود که از نشت و ورود آب از آبخوری ها به بستر اجتناب شود تا از رطوبت اضافی، کیک شدن و تولید آمونیاک

جلوگیری شود و هر گونه مشکلی این چینی در اسرع وقت باید مرتفع شود.

د) تمام بستر باید روزانه بازرسی شود و از لحاظ موارد گفته شده در بالا به خوبی نگهداری شود.

ه) بستر باید فقط برای یک دوره پرورش مورد استفاده قرار گیرد

و) در زمان جوجه ریزی حداقل عمق بستر تراشه های چوب باید 50 تا 75 میلی متر باشد.

ز) قسمتی از بستر که کیک شده باید برداشته شود و علل به وجود آورنده آن نیز مرتفع گردد.

آیا مرغ های تخم گذار روی بستر نگهداری شوند یا در قفس ؟

اگر چه عملاً کل جوجه ها در 56 هفته اول زندگی در شرایط یکسان نگهداری می شوند ولی تعداد آن ها بعد از این دوره خصوصاً در خلال دوران تولید تعیین کننده تعداد جوجه اولیه برای شروع و جوجه ریزی خواهد بود. در حال حاضر عملی ترین راه این است که مرغ های تخمگذار تجاری در دوران پرورش مرغ تخمگذار و رشد در یک سالن نگهداری شوند ولی سنی که مرغ ها به بخشی دائمی دوران تولید منتقل می شوند متفاوت است. اگر بخواهند مرغ ها را در دوران تولید بر بستر نگهداری کنند احتمالاً تا حدود 20 هفتگی در سالن دوران رشد، نگهداری خواهند شد.

اگر قصد بر این است که مرغ ها در زمان تولید به سیستم قفس بروند، در سنین بین 14 تا 20 هفتگی به سالن دوران تولید انتقال خواهند یافت.

ولی در حال حاضر اکثراً تمایل دارند که در سنین پایین و معمولاً حدود 18 هفتگی مرغ ها را انتقال دهند.

چون مرغ ها در سن 18 هفتگی نسبت به مرغ های مسن تر به سطح کمتری نیاز دارند، این امر باعث می شود تا ظرفیت سالن دوران رشد تغییر یابد و تعداد بیشتری در سالن نگهداری شوند.

سیستم های آبخوری و دانخوری در دوره پرورش مرغ تخمگذار

برای جوجه های یک روزه تا یک هفته، صرف نظر از سیستم تغذیه منظم سینی های خوراک و ظروف آب اضافی باید در منطقه پرورش یک هفتگی برای اطمینان از دسترسی تمام جوجه ها به آب و غذا وجود داشته باشد.

در فاصله 4 تا 6 روزگی همین که جوجه ها موقعیت آبخوری ها و دانخوری های اتوماتیکرا یافتند، به تدریج اقدام به جمع آوری سیستم موقت می کنیم.

سیستم خوراک دهی معمول مورد استفاده برای جوجه ها، دانخوری های زنجیری و کانالی آویزان اتوماتیک می باشد یا سیستم اتوماتیک معلق زنجیری می باشد.

این سیستم ها به طور عادی ایجاد یک مدار کامل در آشپانه می کنند که اگر تمام جوجه ها دسترسی به غذا داشته باشند، از قرضای کافی دانخوری اطمینان حاصل شود.

آبخوری ها معمولاً نوع اتوماتیک، آویزان و زنگی شکل می باشند، از آبخوری های نیپلی جدید تر هم استفاده می شود.

آبخوری اتوماتیک نوع کانالی و فنجانکت های معلق هم برای جوجه های پرورش یافته در قفسری

یا روی بستر وجود دارد. یک منبع آب تمیز و فراوان مورد نیاز است.

جوجه ها هیچ گونه معده ای ندارند، بنابراین ظرفیت نگهداری آب آن ها خیلی پایین است.

آن ها باید آزادانه آب بخورند و اغلب به 09 تا 1.4 کیلوگرم آب برای استفاده موثر از 0.45 کیلوگرم

غذا نیاز دارند.

منبع آب باید از نظر مواد معدنی و به ویژه از نظر نمک پایین باشد، چون نمک اضافی

به مدفوع آبکی و به دنبال آن بستر خیس منجر می شود.

در بخش پیشگیری از بیماری ها در مورد آب بیشتر توضیح داده می شود.

هر دو تجهیزات آبخوری و دانخوری باید به گونه ای که جوجه ها بیش از

3 متر راه نروند، چیده شوند.

هر دو سیستم به وسیله کابل یا طناب از سقف آویزان می باشند و در هنگام تمیز کردن

کف می توانند بالا کشیده شوند.

پرورش مرغ تخم گذار، پرورش مرغ تخمگذار در بستر، پرورش مرغ تخمگذار سنتی، پرورش مرغ تخمگذار صنعتی، پرورش مرغ تخمگذار pdf، پرورش مرغ تخمگذار در قفس، پرورش مرغ تخمگذار خانگی، پرورش مرغ تخمگذار محلی، پرورش مرغ تخمگذار به روش سنتی، پرورش مرغ تخمگذار در منزل، پرورش مرغ تخمگذار بومی